

M A G Y A R K U R I R.

Indült Bécsből, Kedden, Februárius' 13-dikán, 1827.

Görög Tudósítások.

A' Görögöknek azon nevezetes hadi tetteikről, mellyek által ők a' Generális Karaiskaki és Frantzia Ex-Oberster Fabvier alatt, először Rachovánál, másodsor Athéne mellett Akropolis váránál, nem kevés hírt-erőt szereztek magoknak és vezéreiknek, néhány tudósításokat adott ki az Aeginai Közönséges ujság a' maga Déc. 6-diktól 16-dikáig közre bocsátott darabjaiban.

I-ső a' Rachovához tétetett expeditziónak leírása:

„Aeginából Déc. 6 dikán. Minclutánna Fő-Kommandáns G. Karaiskaki 's az ő Kommandáns társai az Eleusis mellett lévő tábornak kormányozását Montenegroi Generális Vassóra bízták és itt mindenket jó rendben hagytak: magok November' 6-dikán 6000 emberekkal megindultak, 's még azon nap' estvére a' Konduriótik' kajbájikhoz érkeztek; honnét 7-dikben délutáni 2 óraker tovább indulván, estvére Kasához, 's 8-dikben Dobrenához érkeztek, melly falunál azonnal minden alkalmas tanya-pontokat elfoglaltak. Az ellenség a' miéinket látván a' tornyokba zárkozott-bé, mellyek mellé a' Görögök zászlajukat felszurták. A' faluban 20 lóra, 5 öszvérre, 's egyéb holmi zsákmányra tettek szert; 's a' tornyokat körül vették, hogy senki se ki se bé nemehessen, melly közben a' Görögök közül két ember megsebesedett, egy megöletett.

„Nov. 9-dikén lovasok érkeztek Thébél a' Törökök segítségére, liket a' miéink látván, befutottak a' faluba 's a' házakat elfoglalták; tsak Karaiskaki, Jannaki Szultani, Panoria, Kalergi, és Anagnosti Ruki lévén ló hátón, ők rá ütöttek a' Török lovasságra, 's Thébe felé visszakergetvén semmivé tették iparkodását. Karaiskaki tulajdon kezével ölt-meg egy Török lovat. Négy Görögöt azért dítsér Karaiskaki, hogy ezek gyalogszerben ütöttek a' kevés lovas Görögökkel az ellenségre; jutalmat is adott-nek. Nov. 10 dikén három Görögök sebesedtek-meg; 11-dikben elküldötte a' fő vezér, Panoria, Spyro-Milio, Griva, és Karametzi nevű Kommandánsokat 1000 emberekkel, hogy Kelet-Görögország' belső részein egy tsavardást tévén, a' lakosokkal egyesülve, a' hol ellenséget találnak, tsapjanak réa. Panoria 's több más vezéreink, így Makri is a' Szuliotákkal, Szalóna mellett, megszállották a' falukat, 's a' Törökök Szalónába futottak-bé előttök, a' hol többek vagynak. Jannakit az Odysseus ösít 180 emberekkel Zagaro felé küldötte vala el Karaiskaki, hogy figyelmezzon a' Törököknek mozdulásaira: hanem ezek éjszakának idején véletlenül ráütöttek ezen Görög tsapatra 's 20 embert megölvén a' többit elszélesztették, 's magát Jannakit, beteg lévén, életben elfogták, de nem sokkal azután megölték. Ezen szerentsétlenséget tulajdon vigyázatlansága és gondatlansága által vonta magára ezen tsapatunk. November 24-dikén is özsze tsaptak a' Törökök és Görögök,

's az utolsók' győzedelmeskedtek; 's több Törökök elhullottak, hanem a Görögöket az a nagy szerentsétlenség érte, hogy egy vitéz vezérjeket Szultani Jannakit itt is elvesztették, a ki vagdalkozás közben esett el, kinek vitéz és erköltsi szép tulajdonságairól, más alkalmatossággal bővebben fogunk emlékezni. Úgy halljuk, hogy a Fő-Kommandáns Dobrenánál 500 embereket hagyván hátra, maga a 'sereg' több részével elebb nyomult Livádia 's onnét Szalóna felé. —

„Aeginából Déc. 9-dikén. November 23-dikától fogva már van lovasság is a Karaiskaki sergeinél, mint hogy azon napon megérkezett Dobrenához a regulátlan Görög lovasság, melyre nézve azonnal meghatározták a Görög vezérek, hogy egy próbatételre meghívják a Törököket. Erre nézve Szultani Jannaki még azon éjjel hajnal felé néhány emberekkel Dobrenából a szállós kertbe kiküldetett és lesbe állított, 's itt 15 lovas Törökökre talált, kik annak kikémlelésére mentekvala oda, hogy mi ujság legyen a révnél; hanem kevés öszszetsapkodás után megfordulván, visszanyargáltak a Dobrenai tornyokhoz. Hallván a miénk a lövöldözést, elebb a lovasok 's azután 200 gyalogok is, sietve kiindultak Dobrenából a szállós kert felé a Szultáni segítségére, a-hova azoközben a Török lovasság is kisietett, 's vagdalkozásra került a dolog, 's a Görögöknek szolgálván a szerentse a Törökök visza futottak tornyaikba. Látván Karaiskaki, hogy ezen tornyoknál nem mehet a Törökök ellen semmire, azt parantsolta a Görögöknek, gyalogságnak és lovasságnak, hogy mindnyájan távozzanak el Dobrenából, hogy azt a Törökök látván, hagyják el tornyaikat 's jéjjenek ki a szabad mezőre, a-hol meg lehessen velük verekedni. E meg is történt; az ellenség a mi tsalvetésünket futásnak tartván, kirohant lovasainkra, 's itt történt, hogy Szulani Jan-

nakinak a lova elbotorkásván, ötöt a Törökök beérték 's körül vették. Kivágta ugyan ötöt Karaiskaki a Törökök keziből, de már halálosan meg lévén sebesedve, nem soká kimúlt a világból. Itt maga Karaiskaki is nagy veszedelmekben forgott, mivel ötöt is néhányszor körül vették a Törökök, de ő mind anyiszor kivágta magát közülök. —

„Aeginából Déc. 13-dikán. Minekutánna a miénk Dobrenánál huszonkét napokig verekedtek, és sok ellenséget a bődög életre által költöztettek, hanem minekutánna az elfelejthetetlen Szultánit magok is elvesztették; 's minekutánna a Törököket a magok három tornyaikba beszorították, végezetre Nov. 27-dikén Kelet-Görögország' belsejére tovább indultak. Nov. 29-dikén Distomóhoz érkeztek. Innét 30-dikán Kardikióti Grívát és Vaja Györgyöt 700 emberekkel előre küldötték, hogy Rachovát foglalják el. Be Mustabey se vesztegelt tovább Livádiában, hanem mihent meghalotta, hogy a Görög vezér Karaiskaki Distomóbol, illy sergekkel 's illy nagy számmal, a mellyek illy nagy tapasztalású Kapitányok által vezéreltetnek, előre nyomul, ő is azonnal útnak indult Livádiából a Karofilbeyvel és a Kijabeyvel, hogy Rachovát a Görögök előtt elfoglalhassa, és hogy a Szalónában körülvetett Törököknek segedelmekre mennjen, 's egyszersmind hogy ezen környéken az új insurrekziót is elnyomhassa, mint a ki ezen vidékeknek Kormányozója vala.

„Megérkezvén Mustabey Rachovába, azonnal rájok tsapott az ott lévő Görögökre, a kik tüstént hírt adtak Karaiskakinak, és ő minden késedelmezés nélkül útnak indult Distomóbol egész erejével, 's Décember 1-ső napján Raschovába érvén, azonnal hozzá fogott a verekedéshez, a melly egy végtiben öt órát tartott 's a melly után egy nagy száma

ellenséges tsoport a Sz. György várán fel-
lyúl lévő kősziklákra vonta-fel magát min-
den léleg, víz, és hadi készület nélkül,
a, mely nyomorúlt állapotban hét napo-
ig tartatott a miéinktől körülvéttetve.
Egy más Török tsapat segítségére iparko-
dott ugyan jöni az elsőbnek, s elé is
nyomúlt Zemenöig, hanem Nikita Stama-
telopuló, és Agalopuló, kik Distimóban tar-
talékképpen hátra maradtak vala, hallván
a' lövöldözést azonnal előre siettek s ezen
ellenséges tsapatot is körül kerítették. Két
óra mulva 80 terhelt lovak érkeztek meg
oleséggel s hadi készülettel a' Törökök szá-
mára, hanem a' miéink ezekre is rájok üt-
vén a' kísérőket részint össze vagdalták
részint a' bagáziával együtt ellopták, mel-
lyet a' Rachován kívül körül véttetett Tö-
rökök látván, arra határozták magokat,
hogy, az éhségtől és szomjúságtól kénsze-
rítettvén, futás által próbálják megtartani
életjeiket. Így történt, hogy Déc. 6-dikán
delutáni 4 órakor a' mi hadi lineánkon
által rontani iparkodtak; de a' mely pró-
batételnek nagyon megadták az árrát, mint
hogy e' miéink nagy eltökéltséggel rá-
jok ütven a' futókra, közel 1300 embert
megöltek közülök, kik közt voltak a' Kri-
jabey, Mustabey, Karofibey, és Ba-
nussy-Sevranynak egy ötse, sok más elé-
kelő tisztekkel. El is fogtak sokakat. A'
sok ezüstös fegyverekből, arany-szkofiu-
mos ruhákból, s jó summa pénzből álló
zsákmányon kívül, lovat is nyertek 1000-ret.

„Itt a' Görögök' vitézségét az Isteni
Gondziséls is láthatóképpen segítette. Alig
hogy cselkébe jutott a' Törököknek, hogy
futás által iparkodjanak megtartani mago-
kat, azonnal rettentő hideg tél lett, a'
melly nyilvánosságos jele az Isten' haragjá-
nak a' Hitetlenek ellen. Karaiskaki
minden vezér-társaival együtt, kik ide le-
veleket küldöttek, mindnyájan úgy írják-
le ezen verekedést, mint nagyon fontos
és mint Görög országnak új Históriajában

egy igen nevezetes hadi történetet; s ez
valóság is. Itt hullottak el Albániának vi-
rágai, s itt szenvedtek hajótörést az él-
lenség veszedelmes plánumai; nem soká
egész Keleti-Görög ország meg fog az él-
lenség kezéből menekedni.

„Aeginában Dec. 10-kén Te Deu-
mot énekelték ezen győzedelemért, mely-
nek alkalmatosságával az Országlöszéknél
egyik tagja Spiridion Trikupi alkalmatosság szerént való beszédet tartott. E-
zen tudósítást Karaiskaki az ütközet nap-
ján Déc. 6-dikán estvéli 7 órakor indítot-
ta-útnak. E' még tsak első tudósítás, na-
gyon várjuk a' másodikat, melyben bőveb-
ben fognak előadattatni a' dologok.

„Ilanem, bár mely nagyon örvende-
nek is minden igaz Görög szívek a' szá-
rozon tsatározó Görögök' fényes győzedelmé-
nek, éppen olly nagy bánkódást okozhat
nékiek két ifjakkal látása, a' kik Korin-
thusban holmi apróság dolgok t. i. az első-
ség felett, már régóta czivakodnak. Az ő
rokonai az Istmuson kívül azon dolgokért
ontják véreket, mellyek az ember-
nek legnagyobb javai-közé tartoznak,
millyenek a' Haza, a' Szabadság, és füg-
getlenség, s szép győzedelmek által tes-
szik magokat ditsősséggé — ezen két ifjak
pedig a' Szamar' árnyéka felett czivakodnak
egymással. Ezek a' két Notara testvér
atyafiak, a' Generális és a' Vice-Generális.
Ki gondolta volna, hogy a' Generális úr,
hazája köz ügyéhez illy lágymeleg szívű
tudjon lenni! Nemi hallja-e, hogy mely
régen hívja a' haza, hogy azon sergekkel,
mellyek az Istmuson illy semmiségekért
ennyi idő-olta ontják véreket, magát a'
többi igaz hazaoáltalmazókkal össze tsatol-
ván, osztozzék cselkkel az ő szép győ-
zedelmeikben. Ha ezen Korinthusnál egy-
más ellen tsatározó sergek az Istmuson
hijónének s magokat a' Negroponti Vas-
só vezérlése-alatt lévő Görögökkel, vagy
ha inkább tetszene, azokkal, a' kik Eleu-

sisnél táboroznak, össze tsatolná, nem kénszerithetnék-é a' Kiutáért (Reschidet), hogy Athéne' fellegvárának ostromlását legalább egy órával hamarabb félbe szakasztja? végezetre, nem egészen semmivé tehetnék-é együtt ezen ellenséget, kiváltképpen már most, midőn Rachovánál legvállogatottabb vitézeit elvesztette?

„Ugyan Uraim, Generális és Vice-Generális Notará Urak! mitsoda ditsőséget találhatnak Uraságtok egy ketskebőr felett való verekedésben! Száljanak magokba az Urak, míg idő van rá, ne hogy majd továbbat, késő legyen a' megbánás! —

II-dik a' Fabvier' expedíziója: —

„Aeginából Dec. 16-dikán. A' híres Athéne már öt hónapok, és ennek vára az Akropolis négy hónapok óta ostromoltatnak. Az Akropolis minden megkívántató készülétekkel hosszú időre megvala rakattatva. Hanem az öt hónapokig éjjel nappal félbeszakadás nélkül folyt verekedésekre sok puskapor kívántatott; kiváltképpen a' minak fogyasztottak-el sokat. A' várnak lévő örző sereg attól tartván, hogy a' várnak ostromoltatása még soáig tarthat (melly még a' Rachovái fényes győzedelm előtt nem is üres félelem vala), és a' puskapor' megfogyatkozásából nagy rosszak következhetnének, mint szorgalmatos hazafjak még jókor írtak az Országlószékhez; 's e' se vala késedelmes ezen várnak megtartathatására mindent megtenni. —

„Tsak az a' kérdés vala hátra a' megfejtésre, hogy hát hogyan lehessen az örző sereg' kívánságát tellyesíteni? Az Akropolis szorosan ostromoltatik; sántzokkal van körül vételve; az ellenség a' vár körül táborozik; 's minden mozdulásainkat szemmel tartja; köröskörül mindenütt karókkal megerősített árkok vagynak a' vár körül. Hogyan kell hát oda puskaport bévinni? Azonközben bár mi nehéznelt tessék is valami, azonnal könnyüvé leszen az,

az eltökéltségnek és a' bátorságnak, mihent ezek a' felső segedelembe való bizakodás által buzdittatnak.

„Az Országlószék Oberster Fabvier't szollította és hívta-meg, hogy vegye munkába ezen nagy próbát 's hajtsa is végre ha lehet. Fabvier, ki mindenkor engedelmes az Országlószék' parantsolatainak, annak most is készséggel engedelmeskedett. A' rá bízott dolog, mint akár ki láthatja, vakmerő és veszedelmes próbatétel vala. Fellehetett tenni, hogy Reschid, az őltá, hogy Generális Kriisióti néhány száz embereket az örző sereg' segítségére a' várba bévitt, sokkal jobban vígyáz, mint az előtt. Fabvier azonközben a' tiszteket és katonákat össze hívatván, tudokra adta, hogy mi némű expedízió van rájok bízattatva, leírta előttök a' próbatétellel össze köttetve lévő veszedelmeket, de egyszersmind azon ditsőségről se felejtkezett-el, a' melly őket várja, ha ezen próbatételt kívánt következéssel végre hajthatják: A' katonák pedig és tiszteik a' heljett, hogy félelmet mutattak volna, készséggel elszánták magokat, olly módon, hogy a' hátramaradandók szerentsétleneknek nyilatkoztatták magokat, hogy ezen nagy munkában mindnyájok nem részesülhetnek. Itt lehet látni valósággal a' nemes és vitéz gondolkodást! Azonnal annyi zsákok hoztak elé, a' hány katonák a' próbatételre kinevezettek, 's a' zsákok puskaporrall megtölttévén, 's az Oberster úr ezen csoporttal a' Psarai Chadschi Sándor' hadi hajójára felülvén, Methanából Dec. 10-dikén estve elevezett, és 15-dikán éjjeli 2 órakor a' Három-tornyoknál lévő réparthoz kikötött, 's onnét jó rendel és olly készüléttel, hogy ha a' szükség találja kívánni, védelmezhesse is magát, útját egyenesen az Akropolisnak vette, 's a' mit az Országlószék elejibe adott, szerentsésen végre hajtotta, egy szóval az Akropolisba bémenvén, annyi puskaport

bévítt oda, a' mennyit elégnek gondolt. (Hogyan, vagy mitsoda plánum szerint hajthatta a' dolgot illy szerentsésen végre, ezt egyik közlelbbi levelében fogja megírni a' Görög Közönséges ujság.) —

„E-szerént már kétszer engedé magát az illy böltsnek és okos vezérnek tartatott Seráskier Reschid Basa Akropolisnak ostromoltatása közben megtsalattatni, 's a' Görögök két versben mentek szerentsésen által az ő sántzai és karókkal megrakott árkaik között. A' Generális Krisiotti szerentsés próbatétele után azt gondolhattuk, hogy vigyázóbbá lett a' Kiutájer, 's valósággal félthettük a' bátor Oberster Fabviert a' veszedelemtől, midőn halottuk, hogy illy kétséges próbatételre elhatározta magát. Hanem a' Kiutajer most is tsak Kiutajer, tsak Török ember, és semmi nem egyéb. Hogyan hajthatta végre a' dolgot az Oberster, mi még nem tudjuk, azért meg se írhatjuk, hanem akár miképpen történt a' dolog, elég hozzá, hogy nagyon durva Török alkalmatlanságot és igen finum Görög alkalmasságot jelent (igen de Fabvier Frantzia ember). Egy szóval, a' cél végre hajtatott, 's mind a' Fabvier által réguláztatott katonaságnak mind a' Régulázónak nagy ditsőségére szolgál.“

Nég egy levél ugyan a' Görög Közönséges Ujságból: — „

„Aegina Déc. 16-dikán: Végre megérkezék Amérikábol Ney-Jorkból 55 napokig tartott evezés után Nápoliba, a' régen ohajjta váratott Frégát, Kondostauló urral együtt, a' ki egyenesen ezen hajónak elhozására küldetett vala Amérikába. Nagy kedvetlenséggel értjük ezen Úrtól, hogy azon okok, mellyek miatt ezen Frégát illy nagyon elkésétt, felettébb szomoruk, és hogy nemes szívű emberbarátok' segedelme nélkül, kiknek neveiket mi

politikai indító okokra nézve elhalgatni kéntelenítettünk, ezen nevezett Kóvetünknek iparkodásai se érthették volna el céljokat, 's ezen Frégát talám soha se láthatta volna a' szerentsélen Görög országot, bár mi nagy summa pénzt fordított is készítettésére. Hanem reménljük, hogy más alkalmatossággal ezen tárggyról is többet beszéllhetünk.

„Görög országnak ez az első Frégátja; a' neve Hollás 64 ágyut hordoz; minden szükséges készületekkel meg van rakva három esztendőre. Ezen készületeken kívül sok ágyut, golyóbit, és puskaport hozott azon gőz hajók' számára is, mellyeknek érkezése váratattik.

„Megértvén Országlószekünk a' Hellásnak Nápoliba lett megérkezését, mindjárt magához hívatta ezen három Admirálisainkat, Miaulit, Andruzót, és Apostolit, 's megparantsolta nekik, hogy Nápoliba menvén vegyék gondviseléssek alá a' hajót, mellyet ők megtselkedvén, azt ide Aeginához hozták 's a' kerthez kötötték ki velle.

A' Görög Közönséges Ujság Déc. 6-dikán jelent meg legelőször Aegina szigeten, 's ugyan azon napon illy Hirdotést adott ki az Országló Biztosságnak Nápoli-Romániából Aegina szigetére lett átköltözéséről: — „

„Minekutánna az Országlószék Nápolira nézve minden szükséges rendelkezést megtett, maga az Anakreon nevű hajóra felülvén Kapitány Malokininek vezérlése alatt Aeginára által evzett, hova Novemb. 22-dikén kikötött és 25-dikán ágyuk durrogása 's az Aeginai és Psarai lakosoknak örvendező kiáltozása közben kiszállott; a' jó rendnek és tsendességnek fenntartatására való vigyázást magokra a' jó lakosokra bízta, 's város Kommandánsává Nikodimo Kon-

stantint, a Kanari Honni- és Fegyveres-baráiját nevezte ki, a ki jó rendet tartván 's a polgárok közt is jó indulat uralkodván, ezen szigeten legnagyobb tsendeség uralkodik, a hol illy rendelést hirdette ki az Országlószekek Nov. 24-kén: —,

„AEGINA szigetének minden katonai sokadozástól szabadnak kell lenni: melyhez képpest minden katonának minden külfölség nélkül megtiltatik az Aeginán való megjelenés. Egy különösen e végre kirendeltetendő hajós tsoport fog vigyázaton állani, hogy ezen parantsolatot senki által ne hágyja. A katoná, kívülről, tsak írásban terjesztheti kívánságát az Országlószekek elejibe, 's ha szükségesnek látja személyes megjelenését, erre szabadlevelet kell kérnie.“

Francia Ország.

A Marsiliai Ujság azt mondja, hogy nem igazak azok a tudósítások, melyek onnét Lord Cochranéről nem régen közönségesekké tétettek; mint hogy a Lord még Januárius 16-dikán el nem távozott volt onnét; az ő Unikornis nevű hajója ugyan 18-dikban már készen állott az elevezésre, de az ő úti levelei nem Nápoli felé voltak utasítatva. Az ő S. Tropeznél álló hajója pedig még készen se volt az elinduláshoz; úti leveleket se kért volt még. Azt is írja, hogy az Egyiptomi Basa Agense Marqui Livron ismét megérkezett vala oda, 's azon Fregáttal, melly ott a Basa számára minden készülétekkel rakattatik, és a Livorno nevű gályával, melly hasonlóképpen ezen Basának van határozattatva, nem soká elfog indulni Alexandria felé.

A Bordeaux városa béli két ujságok az Indikateur és Memoriaál, azzal vádoltatván, hogy a Párisi Ujságokból engedetlenségre ingerlő tárgyakat vettek és hirdettek volna ki, a Korona Prokuráto-

ra által ítélszekek elejibe czifaltattak vala, hanem ez, a helyett, hogy bünösöknek lájálta volna: feloldozta őket a vádalól.

A memorat Catholique nevű ujságban illy megjegyzés jött ki: — „

„Ambar ezen ujságnak semmi köze nintsen a politikai okoskodásokhoz, tsak ugyan még se halgathatunk mi tellyesen a nyomtatási politziara nézve, melly lett most egész Frantzla országban, léváltképpen pedig a Követek kamarájában illy nagy vetekedések folynak. Hanem mint hogy azt vettük észre, hogy a politikai Ujságok között, mellyekbe ezen tárgynak vitatása tartozik, több olyanok találtassanak kik abban a hibás vetekedésben vagnak, hogy a Minister Gróf Peyronnet által a törvényhozók elejibe adatott törvényjavallat, éppen tsak a Papság kedviért szerzetelet volna, a melyre nézve hogy ezen javallatot a nyomtatási szabadságnak megszorittalása végett egyenesen tsak a Papság befolyásának lehetne tulajdonítani, lévetkezésképpen hogy az innen követhető minden rosznakért a Papságtól lehetne számot kérni: chezképpest ki telesegünknek tartjuk, ezen éppen olly hamis mint betsület-sértő vádoltatást a Papságról elhárítani, 's meg nem szenvedni, azt, hogy a Ministereknek magános hasznai a Réligiónak hasznaival össze zavartassanak. Kétségen kívül valamint minden jó gondolkodású emberek, úgy a Papság is azt kívánja, hogy olly írások által, mellyek nem a józan okossághoz, hanem tsak az emberi indulatosságokhoz intéződnek, 's a mellyek tsak a váltástalanságból szármozó fánatismusnak, a bünhódéseknek, 's az elvetemedésnek fergejlesztésére czéloznak, 's a mellyek által a politikai gyűlölség miatt való meghasonlás még jobban felgerjesztetik, a Religio ne sértegettesse, az erkölts ne vesztegetődjék, 's a polgároknak jó híre-neve ne óltásároltassék. Illy nem más felől az is igaz, hogy a Papság

minden valóságos vizsgálódásokra szabadságot kíván, min: hogy azon lelki fejtelenségben, melyben mi élünk, csak ezen szabadság az az egy eszköz, melly által azon kérdésekre nézve, mellyek a világon mozgásokat okoznak, világosság terjesztődjék el, s hogy a felháborodott indulatok között megengesztelődés s az igazságnak győzedelem szereztethessék.

Spanyol Ország és Portugallia.

A Csillag illy Czikkelyt közöl Febr. első napján: „A Generális Longa és egyéb Kástiliai Fő Kapitányok ellen Madridban azért indittatott per, hogy a Portugallus Insurgensekre nézve elejikke adattott rendelkezéseket nem tellyesítették, egy Kurír által a Lisbónai Régenségek is hírül adattatott, és olly intézetek tétettek, hogy Marqui Chaves és Vice-Gróf Camellas, mihent a Spanyol földre által lépnek (melly már mint látszik meg is történt) onnét azonnal a Frantzia határokra vitetessenek el. Részéről a Portugallus vezér Villa-Flor is, minekulánna Almeida várát, melyből az Insurgensek már eltávoztak vala, elfoglalta volna, a Spanyol határszeleken találtató Tisztikárokkal azonnal egyetértésre lépett s barátságos kifejezésekben bizonyosokká tette őket, hogy ő a Spanyol Király által felvétellett neutralitási systemát lelkiesmeretesen tisztelni fogja s magát ahhoz alkalmaztatja.

A Régens Herczegasszony illy végzést hirdettetett ki: — „Mint hogy Lisbóna lakosai és az itt lévő Anglus katonák között naponként veszekedések fordulnak elő, mellyekre leggyakrabban a részegség és egymásnak meg nem értése szoktak alkalmatosságot szolgáltatni: erre nézve parantsoltatik a politziai fő Igazgatónak,

hogy éjjelenként az utcákon strázsatsoprotokat küldözzön le s fel, s mint hogy ezen rendtelenségeknél helybe közönségesen a kortsmákban és Kávéházakban szokott lenni, erre nézve a polgári tisztviselők leginkább ezen közönséges házakra fordítsák vigyázásokat. A kortsmárosok különösen parantsoltatik, hogy az Anglus katonáktól fegyvert vagy egyéb katonakészületet, fizetésben vagy zálogképpen el ne vegyenek.

Két Siciliák Országá.

Király ő Felsege Januáriusnak 15-dikén az eddig itt volt Austriai Generálisoknak, a maga Státusaiból nem soká megtörténendő eltávozássokra nézve és a maga erántok viseltető tiszteletének kinyilatkoztatásául egy ebédet adván, annál, ő Felsegeken, a Kalábriai Herczegen, a Sálernói Herczegen és Herczegasszonyon, s a Királyi Familiának egyéb tagjain s az említett Generálisokon kívül az Austriai Császári Követ Gróf Ficquelmont, sok Státustisztviselők, Királyi General-Adjutánsok és Fő Asszonyosságok jelen voltak.

Mint hallatott az Austriai seregnek, mellyek már ezen tartományokat elhagyják, Ágyuzóji és két Batalionai, Tarentnél hajóra ülven Zarához eveznek; 8 Batalionok és 6 Svadronok, s a Generál-Stáb a száron fognak újokat háza felé folytatni; és, mint tudni lehetett, az első tsapatnak Februarius 7-dikére kellett Romába megérkezni.

B e c s.

Az Alsó Austriai Cs. K. Országlószéktől illy Kerülőírás adatott ki:

Ő Cs. K. Felsege múlt észtendőben Dec. 28-dikán költ Udvari Végzés foglaltja szerént, annak meggátoltatása végett, hogy a polgári megtiszteltetési pénznek

némely birtokosai a néliek adatott eredeti megtiszteltelési jegyek helyett olly megkülömböztető jegyekkel élnek tetszésük szerént, mellyek a magok eredeti formájuktól egészen különböznek 's a Rendjegyekhez tsak nem a megtsalásig hasonlítanak, a mult esztendőben Május 21-kén költ Felsőes Határozása által, szoros megkülömböztetésül, mint Normát következő grádfisokat méltóztatott meg erősíteni:

1. Hogy a kis arany és kis ezüst, fogantus és pántlikás megtiszteltelési polgári érdem pénznek birtokosai, mint megkülömböztetési jegyet a példázatot (képet) a felírással, kis mértékben, egy (négysegletű hosszukó) arany tsatton, mellyen a piros pántlika által huzatott;

2. A közép arany pénznek birtokosai, mint megkülömböztetési jegyet a példázatot és felírást, egy kevésnél nagyobb mérték szerént mint a kitsiny érdem pénzre nézve meghatározatott, hasonlóképpen olly arany tsatton, mellyen a piros pántlika által vonatott;

3. A nagy arany és nagy ezüst pénznek birtokosai, mint megkülömböztetési jegyet a pénzt a körülírásokkal, kis mérsékletben egy gyűrön, piros pántlikáról függve, és

4. A nagy arany pénznek, arany lántzos birtokosai, a kis forma szerént készült példázatot (médályt) ahoz mérsékeltetett; szorosan az eredeti arany lántzhoz képpes formáltatott lántzon — hordozhatják, minden egyéb esmeretési jegyeket pedig hadék nélkül letenni kötelezetnek.

Ha az arany vagy ezüst mívesek megpróbálnák a polgári megtiszteltelési pénznek megkülömböztetési jegyeit az Ó Felsőes által meghatározatott Normától oltaozva készíteni, az az akaraja Ó Felsőesének, hogy az illyenek az első rajtaéret-

tetéskor elvétetéssel, a második rajtaéretetéskor elvétetéssel és a portéka egy-szeri betsének, harmadik esetben elvétetéssel és a portéka betsének kétszeres megfizetésével, büntetessenek meg

Az ezeket illető rajzolatok megnezetethetnek az itt lévő Cs. K. Kerületi tisztségnél és a Magistrátusnál, 's a tartományban a Kerületi tisztségeknél. Költ Betsben Jan. 22-dikén, 1827-ben. —

Alárta: Báró Hochkirchen Reichman August Cs. K. Országlószéki Elölülő és Gróf Hoyos Ernest Cs. K. Országlószéki Titoknak,

A pénzfolyamat Februárius' 12-dikén; közép ár:

A' Státus' 5 p. Centes Obligázióji	88 1/2
Az 1820-béli sorsosok,	139 5/8
Az 1821-béli hasonlók,	118 1/10
Béts városa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligázióji,	44 7/8 forint. kelték, mind C. ben
A' Bankó Aktziák kelték	1069 1/2 forinton.
Conv. Pénzben.	

Magyar Ország.

Posony, Fébr. 9-dikén. — Ezen hónapnak 6-dikán 1 órakor a' 179-dik Országos elegyes ülés tartván abból az Ó Felsőesé' ditsősséges születése' napjához való szerentséltető Köszöntés; szokott módok szerént expediáltatott. —

Ezen Országos ülést Kerületi ülés előzte meg, mellyben a' Rendek két Izenetek eránt tanátskoztak, mellyeknek egyike a' Frantzia foglalás alatt a' Magyar tengerparti tartományokban a' Száván-túl elidegenített vagy exequáltatott jószágoknak törvényes meghatározatását, másika az ezen kikötőhelyekben felállittatandó tengeri iskolát illette — melly idő közben a' Magánasok táblája a' Rendeknek az Ország' nehezségeit illető megjegyzéseiknek megfontolásában foglalatoskodott.